

BREDASCHIE

COURANT.

Staat- Letterkundig-

en Wetenschappelijk

Nieuws-

Blad.

Maandag

den 27 December.

... 26sten December...
 ... niet op het oogenzigt...
 ... de plaatsing en verdeling der verspreide...
 ... de mobiele legereenheid; vooral ook...
 ... de onze landgenooten in hetzelfde...
 ... de echte opgave mede van het empla-
 ... gedoopte mobiele leger, op den 21 dezer.
 ... 5. afdeeling infanterie, het 1.
 ... de jagers studenten van Utrecht, een eskadron
 ... artillerie, No. 3.
 ... de flankbataillon der grenadiers, waaronder de kom-
 ... van Groningen, een eskadron
 ... artillerie, No. 3.
 ... der lichte kavallerie.
 ... Noord-Hollandsche schutterij,
 ... een compagnie, 1. divisie algemeen
 ... artillerie, No. 3.
 ... Noord-Hollandsche schutterij.
 ... Noord-Hollandsche schutterij,
 ... artillerie, No. 3.
 ... 2. marsch bataillon.
 ... 5. afdeeling infan-
 ...
 ... 1. marsch bataillon algemeen depot, een half
 ... artillerie, No. 1,
 ... No. 5.
 ... 7de afdeeling infanterie, een deta-
 ...
 ... 7de afdeeling infanterie, een deta-
 ...
 ... 13de afdeeling,
 ...
 ... 13de afdeeling infanterie, 2de ba-
 ... No. 9, batterij rijdende artil-
 ... No. 4.
 ... No. 3.
 ... reserve paak.
 ... twee en
 ...
 ... No. 1,
 ... maand-
 ... te Londen,
 ... gekomen
 ... van Holland
 ... worden,
 ... worden, er zou on-
 ... worden getreden en
 ... de Schelde vrij wezen. Ofschoon het waar is dat de
 ... had, is het mogelijk, dat
 ... heeft
 ... Wij voor ons
 ... stellen,
 ... te Londen
 ... kunnen
 ... zien.
 ... Engelse dagbladen,
 ... dagen,
 ... is dan kort te voren;
 ... begint men zelfs af te keu-
 ... van in te
 ... van de
 ... en volks-
 ... erkennen.
 ... sir Francis Burdett, rijdende
 ... naar Honstai, waarschijnlijk
 ... is.
 ... van het voor-
 ...
 ... welke gelijkt wij

meermalen gemeld hebben) in eerstgemelde stad hebben plaats gehad, ook naar de hoofdstad, dat is in Brussel waren overgeslagen. *Le Courrier des Pays-Bas* het berigt daarvan mededeelende, vindt zich gedwongen, te bekennen, dat er, wel is waar, menige volksverzamelingen te Brussel hebben plaats gehad, dat er anti-patriottische en oproerige liedjes, met banden vol, op de straten, in eenige koffijhuizen en estaminets, zijn uitgedeeld geworden, ja zelfs, dat de venster-ruiten van onderscheidene huizen meermalen met steenen ingesmeten zijn geworden, maar dat dit alle door Hollandsche agenten bewerkt is geworden, welke door de heerlijke Brusselsche politie weldra beteugeld zullen worden.

— Nadere berigten over de onlusten te Gand melden, dat dezelfde den 18den een aanvang genomen hebben, in een estaminet op de graanmarkt, de *Halve Maan* genaamd, waar eenige soldaten van het korps vrijwilligers begonnen met de brabantse kokarde te verbranden. Den 19den vereenigden in hetzelfde estaminet, zich eenige jonge lieden van de burgerwacht, in de hoop, door hun aantal, de ontevreden te bedwingen; weldra raakten de beide partijen aan het vechten; het gelukte den jonge lieden van de burgerwacht de oproerigen te doen wijken, doch deze versterking bekomende, hielden op nieuw stand en dreven de de burgerwacht uit elkander en geheel en al op de vlugt. Er moest versterking komen en de militaire magt te hulp geroepen worden. De generaal *Duvivier* kwam met detachementen der burgerwacht en der pompiers, door den majoor *Poole* gekommandeerd, oogenblikkelijk aarukken; de toegangen werden afgesneden en er moet hevig gevochten wezen, wijl men eerst na twee uren, alle uitgangen vrij kreeg en de oproerige menigte uit elkander dreef. — Hierop komen hoofdzakelijk de berigten der belgische bladen neder, doch het behoeft geen betoog dat deze de ontevredenheid en het daardoor veroorzaakte oproer zoo veel mogelijk verkleind hebben; zoo zegt het *Journal d'Anvers* dat hij het geheele geval met stilzwijgen zou hebben voorbij gegaan, had niet een ander blad, bedoelende zeker het *Journal de Gand*, die zaak uit kwade bedoeling, vergroot en onrustbarend voorgedragen, dat is: het gebeurde met de oorzaken naar waarheid medegedeeld, Intusschen moet zelfs de *Courrier des Pays-Bas* erkennen dat men geroepen heeft *lede de koning! weg met de patriotten!* Zoo als gewoon scheldt men de oproerigen voor verraders en voormalige ministerielen, omdat zij slecht genoeg zijn over de tegenwoordige armoede ontevreden te zijn en den vroegeren voorspoed en welvaart terug te wenschen; het korps vrijwilligers, zegt men, is met een slechten geest beziel, lieden die, onder een valsch voorkomen, in de gelederen der vrijwilligers zijn doorgedrongen en die, zoo zij konden, gaarne het vroeger bewind zagen hersteld. De gouverneur, de voormalige professor *de Rijckers*, wordt almede beschuldigd van niet genoeg veerkracht te gebruiken en niet geschikt voor zijn nieuwen post te wezen. Uit een en ander blijkt dat de ontevredenheid over den tegenwoordigen beklagenswaardigen toestand, hoe langer hoe algemeener wordt, en dat de voorstanders en raddraaiers der omwenteling de vlam van onvergenoegdheid, tegenstand en oproer, die overal begint door te breken, in plaats van uit te dooven, niet eens zelfs meer bedwingen kunnen.

's GRAVENHAGE, den 24sten December.

Gisteren avond is bij de fransche tooneelstukken het bekende stuk *La Muette de Portici* ten tooneele gevoerd. Het stuk dat elders het oproer ontstoken heeft, is hier vertoond en de voortelling heeft in allen deele in de beste orde plaats gehad. Verschillende zangstukjes, doch geenszins de oproerige vrijheidsliederen zijn toegejuicht geworden. Eene ontelbare menigte aanschouwers was tegenwoordig en er kwamen zelfs vele plaatsen te kort, zoodat men een aantal personen heeft moeten uitstellen, tot een volgende vertooning van het stuk, welke men op den 1 Januarij 1831 aankondigt. Op het einde van hetzelfde, wanneer de wettige orde van zaken wordt hersteld, werden er eenige vaderlandsehe liederen aangehevenen werd het volkslied mede door het publiek gezongen.

— De bekende zangeres *Mlle. Santag* bevindt zich sedert eenigen tijd in deze residentie, met haren echtgenoot graaf *de Riva*, gezant van Sardiniën bij ons hof.

ARTWERKEN, den 22den December.

Het *Journal d'Anvers* van 21 dezer houdt de volgende daad in: Den 18den heeft zich eens kanonneerboot voor het Vlaamsche haven, rapporteert dat er den 18den door te brengen

zullen zich daar neven voegen, die met de opperigte Vlaamsche hoofd aan den waterkant, voor alle aanvallen geschikt maken. — De kapitein Koopman, bevelhebber van de vloot, heeft het opperhoofd over de fort en de kanoerhoofd gestoken; de kosten van herstel worden op een 50,000 guldens geschat; het water rondom de fort den invloed van vloed en ebana ordervindende dat gevolg niet kunnen toevriezen, gedurende het wintersaizoen. — Zes en twintig vaartuigen met levensmiddelen zijn den 20sten voor de Citadel gekomen, en werden onder andere ook een aantal ossen uit geladen. Er waren ook mede twee hantschepen van den Haag komende te Antwerpen gepasseerd, naar Brussel varende, waarschijnlijk ten dienste van een der vreemde gezanten.

Brussel, den 18den December.
 In de vierentwintigste zitting van het nationaal congres, want de lezer moet weten, dat het congres de gewoonte aangenomen heeft, van deszelfs zittingen te nummeren, en den 18den dezer gehouden, zijn onder anderen ingekomen drie rekesten, als een van een schoenmaker, vragende, ter belooning van het bloed, dat hij bij de omwenteling gestort heeft een brevet van schoenmaker van het souverein congres en van het provisioneel gouvernement; dit rekest gaf tot een luid en langdurig gelach aanleiding. Niet zoo veel gelach wekte het andere rekest van de branders uit het district van Kortrijk, waarin de oorzaken ontvouwd werden, waardoor hunne branderijen, zoo wel als hunne koophandel in den ellendigsten toestand geraakt zijn, zoo dat zij weldra genoodzaakt zullen zijn, om hunne operatiën te staken. Het derde rekest eindelijk, was van eenige ingezetenen van Antwerpen, welke het congres verzoeken, dat de Prins van Salm-Salm tot Koning van Belgie mag worden benoemd. Deze Prins heeft lang te Antwerpen gewoond en is zulk een liberaal, volksgezind en braaf man, dat het Belgische volk, onder zijne regering, noodwendig het gelukkigste volk der wereld worden moet.

Vervolgens zijn gelezen de in de vorige zitting aangenomen artikelen wegens den senaat; (zie ons vorig nummer) over dat betreffende de som, welke men om senator te wezen, in de belasting moet betalen en is men het nogmaals niet eens kunnen worden en dit vraagstuk uitgesteld tot tijdens de deliberatiën over de artikelen, welke aan de beide kamers gemeen zullen zijn. Voorts zijn nog aangenomen het 5de artikel van het concept, houdende, dat de senateurs noch bezoldiging, noch eenige schadeloosstelling zullen genieten; -- het 6de artikel, waarbij de vermoedelijke erfgenaam van de kroon of van het opperhoofd van den staat, regens senator is, en eindelijk het 7de artikel, waarbij bepaald wordt, dat alle vergaderingen van den senaat, welke buiten den tijd der zittingen van de andere kamer gehouden mogten worden, nietig en van onwaarde zullen zijn. -- Daarna is men tot de stemming over het concept in deszelfs geheel overgegaan en in hetzelfde met 112 tegen 66 stemmen aangenomen.

In de 25ste zitting, op Maandag den 20sten gehouden, zijn de publieke deliberatiën over de tweede titel van het ontwerp van constitutie, handelende over de Belgen en derzelver regten, voortgezet geworden. De heer Robaulx stelde voor om alle ambtenaren, of bezoldigden van den staat, vijf ten honderd van hunne traktementen af te houden, ten einde, gedurende de drie aanstaande winter maanden, tot onderstand der armen te worden aangewend.

— Het provisioneel gouvernement heeft aan het comité van binnenlandsche zaken, eene commissie toegevoegd, voor de nijverheid, koophandel en landbouw; eene som 500,000 guldens zal ter beschikking dier commissie tot bevordering der nijverheid gesteld worden; -- uit welk fonds deze 500,000 guldens zullen moeten gevonden worden, wordt niet gezegd.

— Namen onderscheidt zich boven andere plaatsen in Belgie, door het aantal vrijwilligers en andere troepen die het oplevert; een nieuw bataillon is der 18den dezer van daar naar Herk-le-Ville getrokken, dit is het vierde dat uittrekt, behalve nog twee die te Philippeville en Charleroi in garnizoenen liggen. Uit Doornik is den 18den eene batterij van drie stukken, van Meenen komende, naar Brussel getrokken.

De Courrier des Pays-Bas of alias de Postillon bevat een artikel over het belgische budget over 1831 en beklagt zich bitter, dat hetzelfde, weinige dagen vóór het ingaan van het nieuwe jaar, nog niet in het congres ingediend is. Point de redressement des griefs, point de budget, zeiden sommige leden van dat zelfde congres, verleden jaar, even voor dezen tijd. Dit was uit baldadigheid. Hier zal het zijn: hic opus, hoc labor. Men zal er veellig wijl toe te geraken om een budget zamen flanssen, ook wel, om de behieren der belastingen exécutoir te doen verklaren; maar, om dezelve binnen te krijgen!! In Holland geschiedt de voorbetaling met liefde en geestdrift.

WAT DOEN DE BELGEN?
 ZIJ SCHRIJVEN ER DAPPEL OP LOA.
 Een artikel dat wij in den Courrier des Pays-Bas van den 21sten dezer vinden, brengt ons een gezegde van den Heer van de Wer-voorzemende in het verdrag van het Tweede Keizerlijk Congres, gesaait in de zitting van het Nationaal Congres van den 15den dezer, te Brussel. Dit bedoeld gezegde is het volgende: Het sluiten van een wapenstilstand zal minder waarigheden ontfoeten; en onderhandelen in het belang van koophandel en nijverheid; enige schreden zelfs meerder. Het Hollandsch grondgebied zoude geen meer werk aan de belgische bevolking geven; wij moeten de oorlog van vele lieden ter neer zetten; sedert de bijna zekerheid van den vrede verkregen is, behreewen vele lieden om den oorlog, die te voren alles behalve oorlogzuchtig waren.

Deze zinsnede bevat voorzeker meer waarheid dan al hetgeen, door hem sedert jaren gezegd is. Eenige weken vroeger was echter dit gezegde op hem zelven nog toepasselijk, doch tenzake. Het Journal des Flandres, waaruit het bedoeld artikel door den Courrier is overgenomen, heeft dan ook zulk eene oorlogzuchtige bui en beklagd zich over de patrouilles, die, op order van den commandant van het kanaal, dat het eiland van het vaste land afscheidt, de bewoners van den Belgischen grond komen verontrusten. „Hoelang zal men eenen zoodanigen stand van zaken gedogen?” zegt hij hierop. „Zoo de wapenschorring ons niet veroorloofd, de Hollanders uit het land van Cadzand te verdriven, dan moet men ze ten minsten beletten, geweldensrijke te plegen in een land dat in alle gevallen geerbiedigd moest worden. Op dit oogenblik hebben wij in onze stad en in Brugge artillerie en troepen die van verlangen branden om met die laffe hollanders handgemeen te worden; waarom niet zich niet van hédient, om de wapenschorring te doen nakomen?”

Zeer gemakkelijk mijnheer de redacteur kan men soortgelijke vragen doen, wanneer men bij een goed vuur aan eene schrijftafel zit, wanneer de eenigste vijanden die men te bestrijden heeft, op die tafel zijn uitgespreid; -- wanneer het grootste wapenfeit dat uitgevoerd kan worden bestaat, in het aanpuncten eener pen; doch hoe zou nu krijgshaftig vuur verflaauwen bij eene visite uwer voorposten, van waar gij de onzen zoudet kunnen waarsamen. Dáár zoude gij de oorzaken kunnen vinden, waarom men die brave vrijwilligers en al die artillerie niet wil gebruiken.

Volgens uw gezegde hebben die laffe Hollanders stoutmoedig durven voorwaarts dringen, en hebben uwe dappere teruggedreven, zonder één schot te doen. Ei! Ei! Zoude dit uit vrees voor het schenden van het kriegsrecht zijn? Onmogelijk! Want in geen tijdperk der oude of nieuwe geschiedenis is dit recht meer geschonden geworden, dan in de tegenwoordige tijden, en dat wel juist daar dezelfde Belgen, waarvan genoemd blad zich als de tolk voordeed. Ook weten wij hunne naauwgezetheid, te dien opzichte, op waren prijs te stellen. Eeden en verbindtenissen zijn bij heft zoo heilig - zoo heilig; ja verschrikkelijk heilig!!! Zoo lang belgische verraders in onze gelederen stonden, dorsten zij ons aanvallen en weerstand bieden, zouden zij het betreden van hun grondgebied hebben durven te keer gaan; thans echter, nu onze gelederen gezuiverd zijn van ellendelingen die verkozen, zich liever aan verraad te koppelen, dan aan krijgsmans eer getrouw te blijven, nu een echt Hollandsch leger tegenover hen staat, thans vullen zij hunne bladen met snorkerijen, waarvan wij hierboven een staakje leveren. En waarom het voorbeeld van die laffe Hollanders niet gevolgd, die eens de schending van hun grondgebied te Rozendaal, te Esschen kwamen straffen. Misschien zult gij hierop antwoorden: Later is de schending van uw grondgebied te Chaam, Zundert en elders, door onze troepen ongestraft gebleven. Halte la zouden wij toeroepen, dan stond deze schending tegenover de vermeende schending van onze zijde, in Vlaanderen, met dit onderscheid echter, dat de dappere Belgen uit vrees van wederom eens met de roede van papa van Geen gestraft worden, ootmoedig vergiffenis aan de plaatselijke besturen doen vragen, welke laagheid de laffe Hollanders nimmer gedaan hebben. Waarom ook geen briefje aan den majoor Ledel geschreven, zoo als de generaal van Geen aan uwen Niellon gedaan heeft, met de bedrèging, dat, zoo het grondgebied nog geschonden wierd hij dan de geheele revolutionnaire komedie met eenen fiksen aanval zou doen eindigen; maar daartoe behoort meer dan om een artikelje te schrijven; doch daar zit de knoop niet. Neen dappere mannen van het Journal des Flandres, Courrier des Pays-Bas, &c. s. het is beter hard geschreeuwd dan den mond gebrand. De Hollander weet een verdrag te eerbiedigen en dankt daaraan, dat gij nog bij het kolenvuur om oorlog kunt roepen; want zonder deze getrouwheid aan gegeven woord en handteekening, kondet gij uwe snorkerijen niet aan den man brengen, zonder dat, zaten die laffe hollanders nu reeds op de plaatsen dier dappere Belgen, waarop zij zich thans van oorlogsvuur, bij de bijna zekere geruchten van eenen aanstaanden vrede, voelen blaken, en weest vooral bezorgd, voor eene vriendschappelijke visite van Papa (hassé, van Geen, Ledel en andere opperhoofden, van het laff: hollandsche leger; want wij hebben hier ook wat artillerie met zekeren kolonel List aan het hoofd, indien gij u daarvan niet meer mogt herinneren, en zoo eenige vrijwilligers, die wel niet branden, want daartoe is het te koud, maar uit dien hoofde verflaauwen om zich bij uw vuur eens recht hartelijk te verwarmen.